

сія; отъ това врѣмя тѣи чясто прѣминувахъ прѣзь Дунаба и ся врѣщахъ съ грабежъ въ свои-ты жилища. Прѣдприманьето и юначество-то имъ отвараше нѣтя на успѣхы-ты, които не можяхъ да въспрѣтъ Византійци-ти отъ въгрешни-ты си безпокойства, и отъ чясты-ты си войны въ Азіѣ, Африкѣ и Италиѣ.

Скоро имъ ся откри благопріятенъ случай да ся утвърдятъ въ прѣдѣлы-ты на Грьцкѣ-тѣ Имперіѣ. Виталианъ, родомъ Славянинъ, единъ отъ прѣвы-ты Генералы въ Имперіѣ-тѣ, като ся възмѣти срѣщу Анастасія, и като усѣщаше слабостъ-тѣ на възмѣтены-ты отъ него войскы, покани Българеты при себе си на помощь. Като спечяли побѣдѣ-тѣ, подстѣпи да обсади Константинополь. Анастасій като не бѣше възможенъ да отпѣди силѣ-тѣ съ силѣ, не можѣ инакъ да склони Виталиана на покорность, освянь съ новы милости, и като подписа прѣдложенны-ты му условія, между които бѣше и всепрощеніе-то (амнестія) на всички-ты войскы, что го послѣдвахъ, които по' много-то бѣхъ Българе, и не ся врънахъ вече въ Влахыѣ, нѣ подѣ покровителство-то на Виталиана, който стана Генералъ-губернаторъ въ Тракыѣ, поселихъ ся въ Мизіѣ, кождо прѣди малко врѣмя бѣхъ оставили Готи-ти, като отидохъ въ Италиѣ подѣ прѣдводительство на Теодорика.

Като останахъ на земѣ-тѣ Имперскѣ, Българе-ти трѣбваше да признажъ нейнѣ-тѣ власть; покорявахъ ся обаче на свои-ты начялници; или трѣсахъ своѣ-тѣ независимость въ горы-ты, въ които бѣгахъ по дружинѣ, като Кавказскы-ти горци, или Морейскы-ти Майнѣ-ти, за да ся хранятъ въ различни области на Имперіѣ-тѣ, както направихъ това слѣдъ три години на Виталианово-то възмѣщеніе въ Македоніѣ, Тессалиѣ и Епирѣ и отхождахъ на прѣдѣ.

Слѣдъ смръть-тѣ на Анастасія, като възлязохъ на престола Славяне, Іустинъ I, Іустиніанъ Великій, Іустинъ II, мѣчехъ ся да ги привлечжъ съ пары, съ дарбы, съ привилегіи, а повыше съ чинове и титлы, които прѣдлагахъ на начялници-ты имъ, за да усмирятъ волко годѣ нападеніята имъ срѣщу жителе-ты на равнины-ты.